

Sygn. akt I C 808/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Lidia Grzelak

Protokolant Aleksandra Czaplicka

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2016 r. w Ciechanowie

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko (...) w C.

o zapłatę 74574,05 zł

I zasądza od pozwanego (...) w C. na rzecz (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę zapłatę 74574,05 zł (siedemdziesiąt cztery tysiące pięćset siedemdziesiąt cztery złote) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego (...) w C. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 7363,00 zł (siedem tysięcy trzysta sześćdziesiąt trzy złote) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 3634,00 zł (trzy tysiące sześćset trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 808/15

UZASADNIENIE

W dniu 10 czerwca 2015 r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniósł pozew przeciwko (...) w C. (...) żądając zasądzenia na swoją rzecz kwoty 74574,05 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 10 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty. Wniósł ponadto o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W dniu 27 lipca 2015 r. w sprawie I Nc 923/15 został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniający powództwo w całości.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany (...) w C. wniósł sprzeciw, wnosząc o rozłożenie należności na 12 równych miesięcznych rat oraz nieobciążanie go kosztami procesu.

Pismami procesowymi z dnia 17 listopada 2015 r. oraz 13 kwietnia 2016 r. powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W., podtrzymał żądanie pozwu. Nie wyraził zgody na rozłożenie świadczenia na raty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. i (...) w C. (...) łączyły umowy na dostawę materiałów zużywalnych do Pracowni Hemodynamicznej z dnia 26 kwietnia 2013 r. oraz 3 listopada 2014 r. zmieniająca aneksem z dnia 3 grudnia

2014 r. (umowa z dnia 26 kwietnia 2013 r. k. 26 – 28, umowa z dnia 3 listopada 2014 r. wraz aneksem k. 29, 30 – 34, faktury VAT k. 35 - 49).

Na podstawie powyższych umów, powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. dostarczał (...) w C. materiały zużywalne do jego Pracowni Hemodynamicznej (stenty i cewniki balonowe) zgodnie ze składanymi zamówieniami. Za dostarczony towar (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wystawił faktury na łączną kwotę 68967,72 zł (wyliczenie salda należności na dzień 6 maja 2015 r. k. 22, wyliczenie salda należności na dzień 9 czerwca 2015 r. k. 25, faktury VAT – k. 35-45 oraz wyliczenie salda należności na dzień 27 lipca 2015 r. – k. 56 i faktury VAT – k. 70-76).

Spółka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wezwała Szpital, pismem z dnia 6 maja 2015 r., do zapłaty należności w łącznej kwocie 68967,72 zł tytułem roszczenia głównego wynikającego z niezapłaconych faktur VAT oraz kwoty 5092,40 zł tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie (wezwanie do zapłaty z dnia 6 maja 2015 r. – k. 21).

(...) w C. (...)nie uregulował należności za dostarczony przez (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. towar (bezsporne).

Stan faktyczny w niniejszej sprawie jest bezsporny. Roszczenie zostało oparte na dokumentach w postaci faktur, które nie zostały zakwestionowane przez pozwanego. Pozwany nie negocjował przy tym ani faktu dostarczenia produktów, stosownie do wystawionych faktur, ani tego, że nie zapłacił za dostarczone mu produkty.

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym jest w niniejszej sprawie, że strony łączyła umowa dostawy. Zgodnie z art. 605 kc, przez umowę dostawy dostawca zobowiązuje się do wytworzenia rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku oraz do ich dostarczenia częściami albo okresowo, a odbiorca zobowiązuje się do odebrania tych rzeczy i do zapłacenia ceny.

W niniejszej sprawie po stronie powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. ciążył obowiązek wytworzenia i dostarczenia rzeczy, natomiast pozwany (...) w C. (...)był zobowiązany do odebrania rzeczy i do zapłacenia ceny. Dostawca spełnił swoje zobowiązanie dostarczając Szpitalowi zamówione produkty. Szpital zaś odebrał te produkty, ale nie zapłacił ceny. Dlatego roszczenie co do zasady należało uwzględnić. Należy tylko dodatkowo wskazać, że pozwany Szpital nie kwestionował ceny za dostarczone mu produkty.

Należność wynikająca z faktur, stanowiących podstawę roszczeń powoda wynosi łącznie kwotę 68967,72 zł. Powód domaga się ponadto zapłaty kwoty 5606,33 zł, stanowiącej skapitalizowane odsetki ustawowe za okres od wymagalności poszczególnych należności do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu, tj. do dnia 9 czerwca 2015 r. W sumie daje to kwotę 75574,05 zł; żądanie powoda w tym zakresie należy uznać za w pełni zasadne.

Sąd zasądził również na rzecz powoda odsetki ustawowe za opóźnienie od w/w kwot za okres od dnia 10 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty. Wierzycielowi należą się bowiem odsetki za opóźnienie w spełnieniu świadczeń, co wynika z dyspozycji art. 481 § 1 kc. Z kolei art. 482 § 1 kc pozwala na naliczenie odsetek od zaległych odsetek od chwili wytoczenia powództwa. W związku z powyższym Sąd zasądził odsetki ustawowe od zasądzonej kwoty za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty

Sąd nie uwzględnił natomiast wniosku pozwanego o rozłożenie świadczenia na raty. Stosownie do art. 320 kpc w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia. W niniejszej sprawie pozwany w odpowiedzi na pozwy zawarł wniosek o rozłożenie świadczenia na raty, uzasadniając go trudną sytuacją finansową, na dowód czego przedłożył odpis bilansu za rok 2014 oraz pierwszy kwartał 2015 r., zestawienia zawierające liczbę hospitalizowanych osób, udzielonych porad i wykonanych badań w 2014 r.

Rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty albo wyznaczenie odpowiedniego terminu do spełnienia zasądzonego świadczenia jest możliwe tylko „w szczególnie uzasadnionych wypadkach”, podlegających wyłącznemu uznaniu przez

sąd. Jak słusznie podkreśla się w orzecznictwie, ochrona jaką zapewnia pozwanemu dłużnikowi art. 320 kpc, nie może być stawiana ponad ochronę wierzyciela w procesie cywilnym i wymaga uwzględnienia wszelkich okoliczności sprawy, w tym uzasadnionego interesu podmiotu inicjującego proces (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 stycznia 2014 r. w sprawie V ACa 620/13, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 31 maja 2012 r. w sprawie I ACa 242/12). Obie strony procesu w chwili powstania zobowiązania były profesjonalistami stale zajmującymi się tego typu działalnością. Pozwany zamawiając u powoda dostawę materiałów medycznych, znając swoje możliwości finansowe i ograniczenia wynikające z refundowanego systemu zapłaty za udzielane świadczenia, obowiązany był tak ukształtować stosunek zobowiązaniowy z powodem, aby uwzględnił on realia w zakresie czy to ilości zamawianych artykułów, czy też terminu płatności. To na Szpitalu ciąży obowiązek takiego gospodarowania uzyskanymi środkami, aby posiadać aktywa na bieżące regulowanie należności, nie zaś jego kredytowanie przez kontrahentów, wbrew ich woli i ustaleniom umownym.

Należy podkreślić, że przychylenie się Sądu do wniosku zobowiązanego i rozłożenie zobowiązania na raty godziłoby w zasadę swobody zawierania umów, a w konsekwencji nieuzasadnioną ingerencją Sądu w obrót gospodarczy.

Dokumentacja pozwanego zawierająca dane opisujące ilość wykonanych świadczeń zdrowotnych wskazuje tylko i wyłącznie na to, że pozwany spełnia swoje cele statutowe, jednak w przypadku toczącej się sprawy tego rodzaju dokumentacja jest bezcelowa i powoływanie się na nią nie odnosi żadnych skutków prawnych.

Wskazać też należy, że przed tutejszym sądem toczy się wiele procesów cywilnych prowadzonych przeciwko (...) w C. o zapłatę należności z tytułu dostaw leków i urządzeń czy świadczenia usług. To nie są incydentalne sytuacje. Podmiot, który w sposób świadomy nie realizuje swoich zobowiązań nie może skutecznie domagać się rozłożenia świadczeń na raty.

Sąd w pkt II wyroku zasądził od pozwanego (...) w C. (...) na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. koszty procesu. Na koszty złożyły się opłata sądowa od pozwu w kwocie 3729,00 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.600,00 zł i koszty opłat skarbowych od pełnomocnictwa i pełnomocnictwa substytucyjnego w łącznej wysokości 34,00 zł, co łącznie dało kwotę 7363,00 zł. O kosztach procesu, orzeczono stosownie do art. 98 kpc.

Sąd nie znalazł podstaw, aby zastosować art. 102 kpc i nie obciążyć pozwanego kosztami procesu. Przepis ten stanowi, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W przedmiotowej sprawie nie ujawnił się wypadek szczególnie uzasadniony. Stwierdzić bowiem należy, że to niesumiennie i oczywiście niewłaściwe postępowanie pozwanego doprowadziło do zainicjowania procesu i powstania związanych z nim kosztów.